

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10013/2025
14.08.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Бољевић, председника већа, Јасмине Симовић, Јелице Бојанић Керкез, Добриле Страјина и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Немања Милошевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Бранислав Максимовић, адвокат из ..., због стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 15970/23 од 24.01.2025. године, на седници одржаној 14.08.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 15970/23 од 24.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 15970/23 од 24.01.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту П 195/20 од 28.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име стицања без основа исплати 242.705,88 динара са законском затезном каматом од 11.10.2022. године до исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 114.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 15970/23 од 24.01.2025. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Тужени је дао одговор на ревизију.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене

пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је враћање новчаног износа наводно стеченог без основа, зато што су од тужиоца у извршном поступку, а на основу одговарајуће извршне исправе – пресуде и на основу решења о извршењу наплаћени трошкови парничног поступка са законском затезном каматом од момента истека рока за доборовљно извршење. Побијана пресуда којом је одбијен тужбени захтев донета је у складу са судском праксом и правним схватањима суда. Ревизија се формално позива на законске разлоге за примену одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, а у ствари се указује на погрешну оцену изведених доказа што није разлог за изјављивање посебне ревизије, при чему се не указује на постојање другачијих одлука другостепених судова у битно истоврсним чињеничноправним ситуацијама, па Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање у смислу члана 404. став 1. ЗПП и да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, или у интересу равноправности грађана, као ни потребу уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Испитујући дозвољеност ревизије, на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.01.2020. године, а вредност спора је 242.705,88 динара.

Пошто се у конкретном случају ради о спору чија је вредност очигледно испод законског лимита прописаног чланом 468. став 1. ЗПП, то ревизија није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у другом ставу изреке.

Како трошкови одговора на ревизију не представљају потребне трошкове ради вођења парнице у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку одлучено је као у трећем ставу изреке, применом члана 165. став 1. истог закона.

**Председник већа - судија
Драгана Бољевић**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић